

**Вінницький національний медичний університет
імені М.І.Пирогова
Міністерство охорони здоров'я України**

**ПІДГОТОВКА ЛІКАРІВ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ
«ЗАГАЛЬНА ПРАКТИКА- СІМЕЙНА
МЕДИЦИНА» У ВІДПОВІДНОСТІ ДО
«НАСКРІЗНОЇ ПРОГРАМИ» ЗАТВЕРДЖЕНОЇ
МІНІСТЕРСТВОМ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
УКРАЇНИ ВІД 6 КВІТНЯ 2011 РОКУ**

Тези доповідей
методичної конференції
24 квітня 2013 року

УДК: 614.25: 378. 147

ПІДГОТОВКА ЛІКАРІВ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ЗАГАЛЬНА ПРАКТИКА-СІМЕЙНА МЕДИЦИНА» У ВІДПОВІДНОСТІ ДО «НАСКРІЗНОЇ ПРОГРАМИ» ЗАТВЕРДЖЕНОЇ МІНІСТЕРСТВОМ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ВІД 6 КВІТНЯ 2011 РОКУ

Тези доповідей
методичної конференції
м. Вінниця, 24 квітня 2013 року

Редакційна колегія: В. М. Мороз (головний редактор)
Ю.Й. Гумінський (відповідальний редактор)
Л. В. Фоміна

Відповідальний за випуск: А.М.Гулевич

“Наскрізна програма” підготовки студентів медичних факультетів та лікарів-інтернів МОЗ України окреслила основні шляхи вдосконалення навчально-методичного забезпечення підготовки лікарів загальної практики, зокрема впровадження базового реєстру практичних навичок та методик, необхідних для роботи на посадах лікарів за спеціальністю “Загальна практика – сімейна медицина”, як важливої складової покращання практичної підготовки лікарів первинної ланки медико-профілактичної допомоги населенню.

Збірник розрахований на всіх працівників медичної галузі.

© Вінницький національний медичний університет ім. М.І.Пирогова, 2013

Вергелес К.М. ПРОБЛЕМИ ВАЛЕОЛОГІЇ В ЖИТТІ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА: ЗАСТОСУВАННЯ В ЗАГАЛЬНІЙ ПРАКТИЦІ-СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ.....	20
Вергелес К.М. ВПЛИВ ДУХОВНОСТІ НА ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ НА ОСНОВІ ДОСЛІДЖЕНЬ ЛІКАРЯ ГАРОЛЬДА КЕНІГА, ЯК ПРИКЛАД РОБОТИ ДЛЯ ЛІКАРІВ СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ.....	21
Вернигородский В.С., Власенко М.В., Паламарчук А.В., Фишук О.А. ОБЩАЯ ПРАКТИКА – СЕМЕЙНАЯ МЕДИЦИНА ПО ВОПРОСАМ КЛИНИЧЕСКОЙ ЭНДОКРИНОЛОГИИ.....	23
Вільцанюк О.О., Степанюк А.Г., Ткаченко О.В. ЗАГАЛЬНА ПРАКТИКА СІМЕЙНА МЕДИЦИНА – СУЧАСНА МОДЕЛЬ ПЕРВИННОЇ МЕДИКО-САНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ.....	24
Власенко М.В., Паламарчук А.В. РОЛЬ ТА ПІДГОТОВКА СІМЕЙНОГО ЛІКАРЯ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНИХ ПРОГРАМ З ЕНДОКРИНОЛОГІЇ.....	26
Власенко М.В., Сокур С.О. ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ З КЛІНІЧНИХ ДИСЦИПЛІН (ЕНДОКРИНОЛОГІЇ) В МЕЖАХ ЛІКАРЯ ЗАГАЛЬНОЇ ЛАНКИ.....	27
Гаврилюк А.О., Борейко М.Р., Рауцкієне В.Т. РОЛЬ ПАТОЛОГІЧНОЇ АНАТОМІЇ В ФОРМУВАННІ КЛІНІЧНОГО МИСЛЕННЯ ЛІКАРІВ ЗАГАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ – СІМЕЙНОЇ МЕДИЦИНИ.....	28
Гармаш Л.Л., Бондар С.А., Псюк С.К., Бельц С. Є ОПТИМІЗАЦІЯ ВИКЛАДАННЯ ПРЕДМЕТУ « ДЕРМАТОЛОГІЯ ТА ВЕНЕРОЛОГІЯ» ЛІКАРЯМ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ « ЗАГАЛЬНА ПРАКТИКА - СІМЕЙНА МЕДИЦИНА».....	29
Горпинюк О.П., Гайдаєнко О.Ф. СТАНОВЛЕННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО СІМЕЙНОГО ЛІКАРЯ.....	30
Денека М.Т. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ТЕРМІНОЛОГІЧНИХ ЯКОСТЕЙ У ПІЗНАВАЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ.....	32
Дудік О.П., Драчук Н.В. РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ВИБОРУ ЗАСОБІВ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ГІГІЄНИ ПОРОЖНИНИ РОТА ПАЦІЄНТАМ РІЗНИХ ВІКОВИХ ГРУП.....	33
Дудікова Л.В. ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ СТУДЕНТІВ ТА ЛІКАРІВ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ЗАГАЛЬНА ПРАКТИКА - СІМЕЙНА МЕДИЦИНА».....	34
Дудник В.М., Андрікевич І.І. ДОСВІД ВИКЛАДАННЯ ДИТЯЧОЇ ЕНДОКРИНОЛОГІЇ ВІДПОВІДНО ТИПОВОЇ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ З ДИСЦИПЛІНИ « ПЕДІАТРІЯ».....	35

Вергелес К.М.

Проблеми валеології в житті сучасного суспільства: застосування в загальній практиці-сімейної медицини.

Згідно з існуючим визначенням, здоров'я - це природний динамічний стан організму, що характеризується його врівноваженістю з навколишнім середовищем у духовному, фізичному, а також соціальному плані та ефективно протидіє захворюванням.

Всесвіт наділив людину досконалим організмом із універсальним захистом від зовнішніх і внутрішніх негативних впливів. Тому необхідно завжди стежити за своїм здоров'ям і підтримувати його у гармонійній рівновазі з довкіллям, а для цього потрібно вести здоровий спосіб життя.

Одним із важливих напрямків, який може досить плідно слідкувати за станом здоров'я є сімейна медицина.

Рівновага людини з навколишнім світом - це насамперед її комфортне самопочуття у ньому. Такий стан передбачає сприятливе поєднання умов життя як природних так і соціальних.

Внутрішня рівновага організму людини - це збалансованих систем: серцево-судинної, дихальної, нервової та інших за якими має стежити загальна практика сімейної медицини.

Внутрішня гармонія передбачає стан психічної зрівноваженості та духовної цілісності особистості. Духовний аспект здоров'я передбачає розуміння нами цілісності особистості, визначає сенс життя людини, її гармонійність як індивідуума й у спілкуванні з оточуючими. Невід'ємною частиною духовного здоров'я людини є її здатність до співпереживання та співчуття, добросовісність, доброзичливість, порядність, терпимість. Про внутрішній світ людини можна говорити лише з досвідченими лікарями, яких нажаль сьогодні не вистачає в сільських населених пунктах. Сам процес підготовки лікарів за спеціальністю «Загальної практики-сімейної медицини» може дати нам таких спеціалістів.

Суспільство, зі свого боку, зацікавлене у здоров'ї громадян, оскільки тільки здорові громадяни зможуть принести максимальну користь для його розвитку.

Допомогти організму боротися з хворобою може лікар сімейної медицини і сам хворий. У період видужування людини велике значення має націленість хворого на подолання хвороби. І доречно нагадати слова стародавнього сирійського лікаря А. Фараджі, звернені до хворого: "Дивись, нас троє: я, ти і хвороба. Якщо ти будеш на моєму боці, нам удвох буде легше подолати її".

Дуже велике значення для здоров'я людини має її спосіб життя, який вона може і повинна будувати на позитивному досвіді старшого покоління та конкретними порадами сімейних лікарів..

Дотримання здорового способу життя впливає на формування, збереження та зміцнення здоров'я, сприяє інтелектуальному і духовному

розвиткові особистості, успішному навчанню. Спосіб життя впливає й на фізичний стан здоров'я людини.

Здоровий спосіб життя також сприяє самореалізації особистості. Спосіб самореалізації індивіда залежить від його устремлінь, а також від шкали моральних цінностей, яка склалася в його уяві. Важливим фактором у формуванні стремлінь до видужування хворого є корегування, лікарями сімейної практики, психічного стану.

Отже, здоровий спосіб життя сприяє зміцненню соціального здоров'я особистості та суспільства в цілому. Він включає в себе цінності високого порядку, оскільки спрямований на гуманізацію й активізацію людської діяльності, удосконалення індивідуальних якостей особистості.

Вчений І.П.Павлов стверджував: "Здоров'я - це безцінний дар природи, воно дається, на жаль, не навіки, його треба берегти. Але здоров'я людини багато в чому залежить від неї самої, від її способу життя, умов праці, харчування, її звичок..."

Культура здоров'я - це важливий складовий компонент загальної культури людини, що визначає формування, збереження та зміцнення її здоров'я. Культурна людина є не тільки "споживачем" свого здоров'я, але й його "виробником".

Високий рівень культури здоров'я людини передбачає її гармонійне спілкування з природою й оточуючими людьми. Елементом культури здоров'я є уважне і правильне ставлення людини до самої себе, прагнення до самопізнання, формування, розвитку і самовдосконалення своєї особистості.

Отже, довголіття, здорове, щасливе життя багато в чому залежать і від самої людини. Якщо люди часто хворіють, мають надлишкову масу тіла, вживають алкоголь, палять, дратівливі, некомфортно почувають себе з оточуючими, тобто не дотримуються здорового способу життя, - це означає, що у них низький рівень культури здоров'я.

Аргументоване обґрунтування необхідності бути здоровим і прагнути стати таким - це і є елементи культури здоров'я, якими повинна володіти кожна сучасна людина.

Процес підготовки лікарів за спеціальністю «Загальна практика-сімейна медицина» є корисною програмою, адже ми бачимо як така програма працює в Європі та приносить позитивні результати.